

CSAK A NYELV

PÁRATLAN OLDAL - LXIV. évfolyam, 51-52. szám, 2020. december 17.

„A Fidesz az a párt, aki nem kíván senkinek a hálósobájában kutakodni” – jelentette ki az Európai Parlament képviselője, egykori ifjúsági és sportminiszter néhány napja. (2020. december 3.)

„A szavak szivárványzása nemcsak térbeli, hanem időbeli is. A szavaknak idejük van, vagy másképp: idő van a szavakban, a mi időnk, a használóké, a mi történelmünk, mi magunk. Elfelejtünk szavakat, másokra rálelünk, olykor túlságosan is, s lesznek divatosakká. A kérészéletű divatszók, így szerepelne az újságban. A politikusok például évek óta ragaszkodnak a markánshoz, markáns véleménykülönbség, ez azt jelenti, hogy egyikőjüknek sincs véleménye, és ezt markánsan a tudomásunkra hozzák. A másik a mentén. De nem hogy a Maros mentén, vagy hogy folt esett a nyusztal bélelt mentén, ami mégis valami megbízható, ha nem is polgári, de konzervatív ügylet, hanem nemde az »ilyen-olyan értékek mentén...«

Tulajdonképpen anyánk nyelve iránti tiszteletből nem volna szabad ilyen pártokra szavazni. Azt már nem is említtem, hogy egy párt, aki. (...)

Minthogy e jelenség pártfüggetlen, lehetséges, hogy ez volna ama annyit hiányolt demokratikus minimum? ez az az aranyfonál, mely összeköti pártjainkat?”

Esterházy Péter előadásának részletét idéztem: *A szavak csodálatos életéből* (mindentudas.hu)